

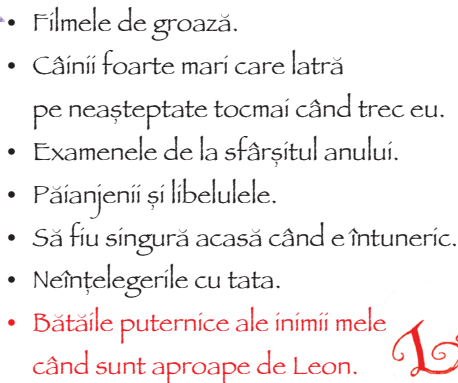
Iată-mă din nou!

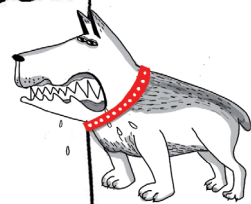
Nu-mi vine să cred
că a mai trecut un an.

Dar s-au întâmplat multe lucruri – atât de multe încât, dacă aș vrea să mi le amintesc pe toate, chiar n-aș ști de unde să încep! De când eu și tata ne-am mutat la Buenos Aires, viața mea s-a schimbat cu adevărat.

ADIO, micuța Violetta, atât de neîncrezătoare în forțele proprii, purtată de la un capăt la altul al lumii, temătoare de toate și de toți! **BINE A VENIT**, tânără Violetta, sigură pe tine, puternică și decisă, fără temeri!

Ba nu, pe cine cred eu că păcălesc... sunt încă multe lucruri care mă înspăimântă.

-
- Filmele de groază.
 - Câinii foarte mari care latră pe neașteptate tocmai când trec eu.
 - Examenele de la sfârșitul anului.
 - Păianjenii și libelulele.
 - Să fiu singură acasă când e întuneric.
 - Neînțelegerile cu tata.
 - Bătăile puternice ale inimii mele când sunt aproape de Leon.

Când mi se întâmplă să-mi fie frică, respir adânc și-mi spun că e firesc, **sunt adolescentă!** Și, în cei aproape șaptesprezece ani ai mei, dar mai ales în anul acesta din urmă, incredibil, tumultuos, extrem de interesant, care tocmai a trecut – m-am luptat pentru sentimentele mele, mi-am înfrânt îndoielile și mi-am descoperit vocația.

Într-un cuvânt, pot spune că **am multe lucruri de sărbătorit** când voi stinge cea de-**a șaptesprezecea lumânare.**

Voi sărbători mai ales lucrurile care urmează să se întâmple, dar care mă fac deja să țin ritmul inimii mele, în timp ce traversez aeroportul printre turiști dezorientați, familii vesele și oameni de afaceri foarte serioși, în costume negre. Fiindcă... da, chiar sunt la aeroport, și da, sunt gata să plec din nou! Madrid? Roma? Timbaktu? Nu, **UN NOU AN ÎN STUDIO!** Mi-a lipsit foarte mult, fiindcă mare parte din vară am rămas la Buenos Aires din cauza obligațiilor de serviciu ale tatei.

~~Uneori mi se pare că lucrează prea mult. După aceea e nervos, dar cred că îi place mult ceea ce face. Aș vrea să stea mai mult cu mine.~~

↘ *Câteodată mi-e teamă că exagerează!* ↘

El însă spune că o face pentru noi, și cred că-i place mult profesia lui. E inginer de mediu, și pasiunea lui e să proiecteze.

Cam așa cum e pentru mine să cânt...

Totuși trebuie să recunosc că, atunci când și-a dat seama că mă ofileam în casă, palidă ca un cearșaf și plictisită ca un canar în colivie, **MI-A FĂCUT O SURPRIZĂ DE TOATĂ FRUMUSEȚEA:** a rezervat o cameră la mare, pentru o săptămână, într-un hotel încântător pe plajă. Ne-am distrat de minune, am înotat, am stat la soare și am făcut niște plimbări splendide cu barca. Într-o seară am fost chiar și am cântat în duet la karaoke! Deși bănuiesc că tata a urcat pe scenă doar fiindcă era convins că băieții de acolo se uitau cam prea mult la mine...

Dar de-acum vacanța s-a sfârșit.

Iată-mă deci în aeroport, așteptând-o pe Francesca, cea mai bună prietenă a mea. Se întoarce în Italia, țara ei de baștină. Oh, fir-ar să fie, cât e de târziu! Francesca trebuie să fi aterizat acum câteva minute...

Cine se aștepta să avem un asemenea succes cu reprezentația lansată anul trecut pe **YOU MIX**? La aeroport, câteva fete ne-au cerut **AUTOGRAF MIE ȘI FRANCESCĂI**.

Mi-a făcut totuși plăcere, înseamnă că ceea ce facem e un lucru frumos nu doar pentru mine, ci și pentru alții...

Francesca
e un
adevărat ciclon!

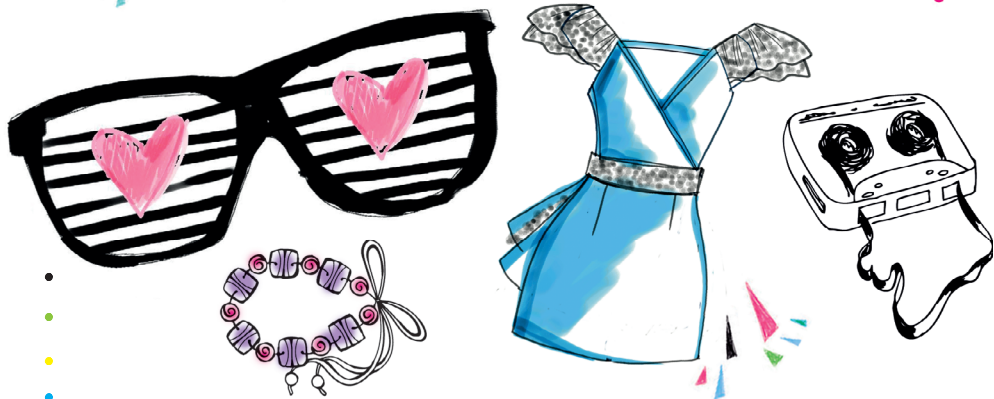

Așadar, ca orice ciclon care se respectă, din când în când face câte un dezastru! Și-a pierdut valiza și, din greșeală, a luat una foarte asemănătoare, însă plină cu lucruri bărbătești! Tocmai când mai erau câteva ore până la petrecerea pe care o așteptam de luni de zile...

Petrecerea **stil anii '80**
organizată de Studio!

retro

Din fericire, aveam eu haine și pentru Francesca, mulțumită lui Angie, care mi-a adus o grămadă de lucruri drăguțe. Mătușa mea își aduce aminte bine de anii '80, chiar dacă era mică pe atunci.

Sfaturile lui *Angie* pentru *un look perfect la petrecerea stil anii '80*:

- părul frizat
- jambiere colorate de lână
- culoare, culoare, culoare! Fucsia, albastru electric și nuanțe fluorescente
- colanți și fustițe vaporozăse
- paiete strălucitoare ca stelele
- brățări, cercei, inele de plastic.

... Dar nu toate la un loc! Important e să nu exagerezi... regula e valabilă pentru orice epocă!

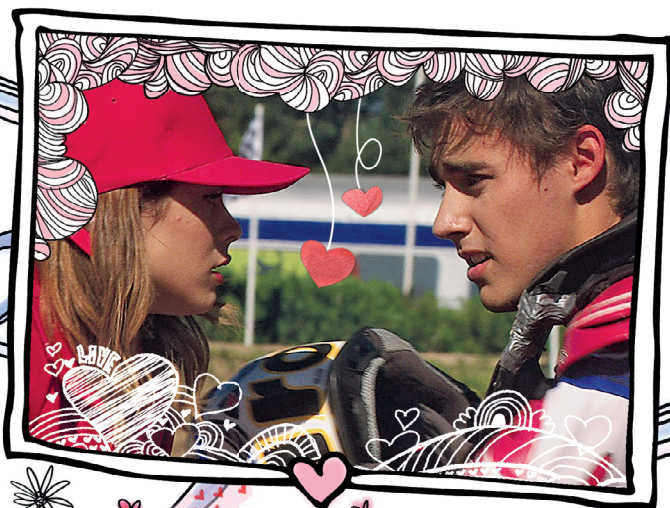
Pe când cotrobăiam împreună prin cutiile în care își păstrează Angie amintirile, în căutare de **brățări fluorescente** și **cercei mari colorați**, mătușa a găsit o fotografie a mamei de când era puștoaică. Avea o **pieptănătură foarte vapoasă**, o **rochie roz** și o **pereche de colanți** (pe vremea aia îi numeau „iegări“). Cât era de frumoasă, chiar și cu coama aia uriașă! Sunt sigură că tata s-a îndrăgostit de ea la prima vedere.

Leon... Leon...

De ce mi-e așa greu să stau lângă el? ?

De ce mi se face rău de la stomac și fac lucruri anapoda? Spre exemplu, am cazut exact în mijlocul pistei de motocros tocmai când a trecut el, când, de fapt, voiam doar să mă observe ca să-l rog să vină la petrecere? Ce frică mi-a fost! La lista de lucruri care mă înspăimântă poate ar trebui să adaug: „**MOTOCICLETE PEA RAPIDE**“.

ADEVĂRUL E CĂ SUNT O BLEAGĂ.

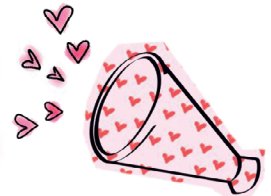
Toată vara m-am gândit că, atunci când ne vom revedea, totul va fi perfect, vom schimba o privire plină de semnificații și vom înțelege că nu putem să mai trăim unul fără celălalt. Sau ne vom strânge mâna cu prietenie, dându-ne seama că nu suntem altceva decât cei mai buni amici pentru totdeauna.

DAR NU, TOTUL E ATÂT DE COMPLICAT...

De fapt, poate că numai eu sunt nelămurită, în timp ce în capul lui Leon totul e limpede. Azi am vorbit și mi-am dat seama că nu-l mai interesează nimic legat de mine. Leon nu simte nimic pentru mine – sau nu vrea să simtă nimic. Oricum, tot aia e. Însă acum gata! Noua Violetta, care are nici mai mult, nici mai puțin decât (aproape) șaptesprezece ani, sigur n-o să-și strice ziua petrecerii cu gânduri triste. Și nici zilele de după!

*Vreau ca anul acesta să fie perfect
și ca nimeni să nu mi-l strice.*

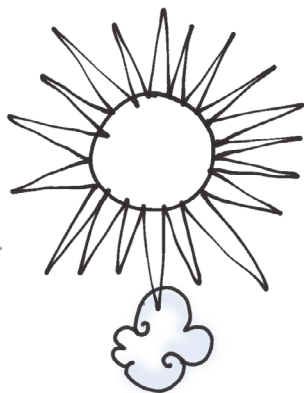
*Vreau să fiu fericită,
cu adevărat fericită.*

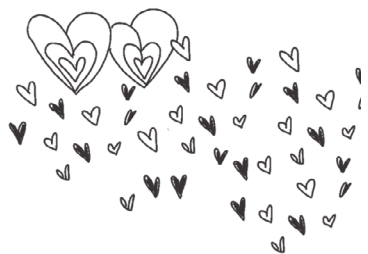
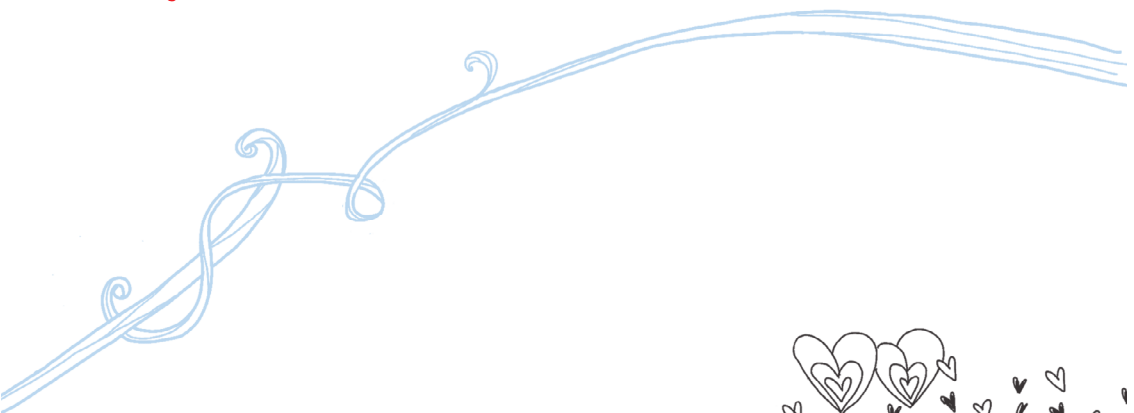

Ce e oare

fericirea?

E ciudat și emoționant să ies singură, să mă văd
cu prietenii în afara Studioului... **SĂ-L VĂD PE LEON.**

Nu înțeleg de ce
se întâmplă mereu ceva
care strică tot!

Am întâlnit un băiat

~~groaznic...~~

Bine, nu chiar
groaznic...

A apărut pe neașteptate și din vina lui... mi-am pierdut un pantof.
Însă cel mai rău lucru e că Leon s-a supărat pe mine. Ce să mă fac cu el?
Dar s-o luăm de la capăt...

